

Udskriftsdato: 24. december 2025

KEN nr 9465 af 23/08/2001 (Gældende)

Ligestillingsnævnets afgørelse

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: E.2.1.0002

Ligestillingsnævnets afgørelse

J.nr. E. 2.1.0002

Nævnet kunne ikke behandle en klage over påstået seksuel chikane, da en afgørelse af sagen nødvendiggjorde en bevisførelse i form af parts- og vidneforklaringer, der ikke kan finde sted ved nævnet.

En kvindelig iværksætter klagede over at være blevet udsat for seksuel chikane af en medarbejder i en offentlig rådgivningsvirksomhed og nedlagde påstand om, at der tilkendtes hende en godtgørelse. Indklagede bestred klagerens beskrivelse af hændelsesforløbet. En afgørelse af sagen forudsatte herefter en bevisførelse i form af parts- og vidneforklaringer, som ikke kan finde sted ved nævnet, men må finde sted ved domstolene. Sagen afvistes herefter i medfør af ligestillingslovens § 20, stk. 1.

Medlemmer—Niels Waage (formand) —Ruth Nielsen —Pia Deleuran —**Indledning** —Klagen vedrører spørgsmålet om, hvorvidt en kvindelig iværksætter har været udsat for seksuel chikane af en medarbejder i en offentlig rådgivningsvirksomhed. —**Sagsfremstilling** —I forbindelse med, at klageren påtænkte etablering af et elektronisk forlag, hvorfra hun kunne sælge sine erotiske noveller via internettet, søgte klageren råd og vejledning hos en offentlig rådgivningsvirksomhed, i det følgende betegnet R. —Klageren aftalte et møde med en medarbejder A fra R for at få rådgivning hertil. Til mødet medbragte hun to erotiske noveller, der tidligere har været offentliggjort i et tidsskrift. Inden samtalen var afsluttet, udfyldte klageren et spørgeskema vedrørende rådgivningens kvalitet. Her afkrydsede klageren i rubrikkerne "meget tilfredsstillende", "ja til at ville benytte R igen", samt "ja til at ville anbefale R til andre". —**Parternes påstande**—Klageren har nedlagt påstand om, at der tilkendes hende en godtgørelse. —**Indklagede** har principalt påstået sagen afvist. Subsidiært har indklagede nedlagt påstand om, at klagen ikke tages til følge. —**Parternes argumenter**—Klageren har anført bl.a., at hun skrev og ønskede at sælge fiktiv erotik med kunstneriske ambitioner på nettet blandt andet gennem e-noveller. —A var under rådgivningssamtalen fra starten sporet ind på sex og ikke elektronisk forlagsvirksomhed. Han fortalte utallige historier om sex. Han udspurgte endvidere klageren om hendes privat- og seksualliv, herunder om hun havde en kæreste, samt benyttede det meste af tiden til at berette om sit eget. —A spurgte flere gange om hvordan klageren ville stille sig til forslag om trekanter i forbindelse med hendes virksomhed som erotisk skribent, om, hvor hurtigt hun fik orgasme, og borede i det når klageren afviste at tale om emnet. Yderligere nævnte A flere gange, at han fandt klageren erotisk fascinerende. Klageren burde derfor overveje, hvordan hun ville reagere på henvendelser fra sine læsere. —A viste klageren, at man på en hjemmeside på internettet kunne læse erotiske fortællinger gratis, hvorfor han foreslog at klageren skrev erotisk korrespondance, og sammenlignede det med telefonsex, samt at klageren sendte kunderne nøgenfotos af sig selv. Da A insisterede på at tale om disse ting, foreslog klageren A at han selv begyndte at skrive erotiske noveller, da han tydeligvis vidste hvad der skulle til. Hertil svarede A, at han hellere ville være klagerens kunde. Afslutningsvis oplyste A, at rådgivningen også kunne foregå i klagerens hjem. —Den positive afkrydsning i spørgeskemaet skyldes udelukkende, at klageren ville være flink, at hun var sløj, samt at hun var målløs over A's grænseoverskridende adfærd. Det var først, da klageren kom hjem, at hun opdagede hvor ubehagelig samtalen havde været. —Til støtte for indklagedes principale påstand har **indklagede** anført, at Ligestillingsnævnet ikke har kompetence til at behandle sagen, idet det forhold, at der mellem to personer af forskelligt køn måtte opstå en tvist af en art, ikke i sig selv kan bringe forholdet ind under nævnets kompetence. —Indklagede har videre anført, at sagen ikke er egnet til behandling ved Ligestillingsnævnet, henset til, at der ikke foregår nogen mundtlig forhandling for nævnet, samt at klageren i sit indlæg ikke udtaler sig under straffeansvar. —Til støtte for

indklagedes subsidiære påstand har indklagede bl.a. anført, at mødet på A's initiativ blev indledt med, at A ønskede at undersøge, om klageren opfyldte betingelserne for at modtage gratis rådgivning. Det var i denne sammenhæng, at klagerens kæreste kom på tale, idet klageren oplyste, at hun var registreret som den formelle ejer af sin tidligere kærestes IT-virksomhed. Klageren anmode A om at læse de af hende medbragte noveller på stedet. Dette afslog A efter kort at have skimmet de første sider og foreslog i stedet at læse dem efterfølgende. Baggrunden herfor var, at A ikke følte sig tilpas ved at læse dem i klagerens nærvær, indholdet taget i betragtning. —Under mødet gav A endvidere udtryk for, at han ikke havde nogen baggrund for at vurdere den litterære værdi af klagerens noveller, og anbefalede derfor klageren at anvende nogle af rådgivningstimerne under etableringsvejlederordningen til at få et ekspertudsagn om den litterære værdi. —Indklagede har videre bemærket, at det var klageren, der inddrog den omtalte hjemmeside på internettet i drøftelserne, idet hun anførte, at hendes noveller var erotiske til forskel fra dem, man kunne finde på den pågældende hjemmeside, der efter klagerens udsagn var pornografiske. Da A ikke var bekendt med, at der på denne hjemmeside befandt sig sådanne noveller, foreslog han for bedre at forstå hvad klageren mente, at de under mødet slog op på hjemmesiden. Sammen besøgte A og klageren hjemmesiden og fik indtryk af, hvor meget stof af erotisk/pornografisk karakter, der var tilgængeligt. Klageren foreslog derefter A at læse et par af novellerne fra hjemmesiden med henblik på at sammenligne dem med klagerens noveller. A udprintede 2 noveller, men læste dem ikke under mødet. På baggrund af opslaget på hjemmesiden, hvor al materialet var gratis tilgængeligt, betvivlede A, om det var realistisk at få potentielle kunder til at betale for klagerens noveller, når de gratis kunne få et lignende produkt på den nævnte hjemmeside på internettet. —A tilkendegav herefter, at målgruppen for klagerens noveller efter hans opfattelse ville være så smal, at klageren næppe ville kunne oppebære en fornuftig indtægt alene på dette grundlag, hvorefter A klart fornemmede, at klageren blev skuffet over denne tilkendegivelse. —Samtalen gik herefter over i at drøfte alternative ideer, som kunne supplere klagerens oprindelige forretningside og forøge hendes kommercielle muligheder, således at hun kunne generere en vis indtjening på det. I denne proces kom A frem med ideen om individuelt tilrettede erotiske noveller leveret via e-mail, der tog udgangspunkt i den enkelte kundes ønsker, og det var i denne sammenhæng, at sammenligningen med telefonsex opstod. Der var således ikke tale om et personligt ønske eller forslag fra A om, at klageren engagerede sig i erotisk korrespondance. A havde allerede tidligere på mødet foreslået, at klageren satsede på almindelige ikke-erotiske noveller, hvilket klageren afviste. —Med henblik på at afdække, om klageren var opmærksom på de personlige konsekvenser, det kunne have for klageren at påbegynde virksomhed på det erotiske marked, ikke mindst på internettet, nævnte A, at man ikke kunne udelukke at der ville være kunder, der ville forsøge at tage personlig kontakt til klageren eller via e-mails rette henvendelse til klageren og anmode om nøgenbilleder af klageren, eller med anmodning om ikke bare erotiske, men også stærkt pornografiske eller bizarre noveller. A forespurgte, om klageren ville være i stand til at håndtere sådanne henvendelser, der kunne være ubehagelige. A tilkendegav klart, at han ikke havde nærmere kendskab til netop dette forretningsområde, men at han i sin rådgivning måtte tage udgangspunkt i, at sådanne risici objektivt var til stede. —Indklagede har tillige klart afvist, at A skulle have fortalt om sit eget seksualliv eller stillet klageren spørgsmål om sit. A har afvist, at han på noget tidspunkt har inddraget personlige forhold i sin rådgivning og har stillet sig uforstående over for klagerens påstande i den henseende. —Ved mødets afslutning blev det aftalt, at A skulle læse klagerens noveller, hvorefter han skulle vende tilbage med henblik på at fortsætte drøftelserne af klagerens forretningside, og det var således forudsat at parterne skulle mødes igen. —Indklagede har endvidere anført, at A på intet tidspunkt under det 3 1/2 time lange møde fik det indtryk, at klageren fandt drøftelserne ubehagelige eller krænkende, hvilket aftalen om et nyt møde mellem parterne var udtryk for, samt at mødet blev afholdt i en god sober stemning. —Indklagede har henvist til klagerens udfyldning af evalueringsskemaet, hvor klageren har givet udtryk for at være meget tilfreds med A's rådgivning, at hun ville benytte R igen, samt ville anbefale R til andre. —Indklagede har videre henvist til, at A's kolleger ikke har noteret sig noget usædvanligt, da klageren forlod centret, samt at mødet varede 3 1/2 time, hvorfor det forekommer

bemærkelsesværdigt, at klageren ikke havde forladt mødet, såfremt hun havde følt sig udsat for en så massiv seksuel chikane som den beskrevne. —Indklagede har endelig fremhævet, at A i sin tid som virksomhedsrådgiver har rådgivet et meget højt antal af iværksættere, herunder 5-6 kvinder, der har ønsket at etablere virksomhed med salg af erotiske artikler, og at alle disse sager er blevet afviklet helt uproblematisk. —**Nævnets bemærkninger og konklusion** —Den omstændighed, at klagen omhandler seksuel chikane, udelukker ikke i sig selv, at Ligestillingsnævnet behandler klagen. Der henvises herved til, at det er forudsat i bemærkningerne til forslaget til ligestillingsloven, at nævnet som udgangspunkt kan behandle sådanne sager, jf. følgende citat fra bemærkningerne: —"Nævnet skal afvise sager, der ikke er egnede til behandling ved nævnet, for eksempel fordi afgørelsen vil forudsætte en egentlig bevisførelse, herunder afhøring af vidner. Dette kan bl.a. være tilfældet, hvor sagen omhandler seksuel chikane, eller hvor en arbejdstager har nedlagt påstand om underkendelse af afskedigelser." —Parternes skriftlige redegørelser om forløbet af den rådgivningssamtale, der har givet anledning til klagen, er stærkt modstridende. En afgørelse af spørgsmålet om, hvorvidt A udsatte klageren for seksuel chikane under mødet, forudsætter derfor en bevisførelse i form af parts- og vidneforklaringer. En sådan bevisførelse kan ikke ske ved nævnet, men må finde sted ved domstolene. —Ligestillingsnævnet afviser derfor sagen i medfør af ligestillingslovens § 20, stk. 1, hvorefter nævnet afviser klager, der ikke skønnes egnet til behandling ved nævnet. —Herefter —**bestemmes:** —Ligestillingsnævnet kan ikke behandle klagen. —

<J.nr. E. 2.1.0002>